

Pressmeddelande

Korruptionshärva inom Regeringskansliet

Det kan förväntas av Regeringskansliet att hålla rent från korruption och brottsligt beteende i största allmänhet inom den egna verksamheten. Det kan också förväntas att om det avslöjats korruption, brott och fusk att det med beslutsamhet vidtas åtgärder och att drabbade bemöts med respekt och värdighet. Drabbade skall också ersättas för ekonomisk skada och psykiskt lidande.

Finansdepartementet som ingår i Regeringskansliet har en avdelning för *"Bolag med statligt ägande"*, som ansvarar för de statligt ägda företagen och några stiftelser. I mitt fall gäller det stiftelsen Industrifonden i vilken Regeringskansliet utser styrelsen, varav en ledamot kommer från Regeringskansliet med uppgift att bevaka statens intressen och försäkra sig om att stiftelsens ändamål och de interna regelverken följs.

Under bank- och finanskrisen 1987 – 1993 rådde rena vilda västern inom bank- och finansvärlden. 60 000 företag försattes lättvindigt i konkurs och 400 000 jobb gick förlorade. Under denna period höll sig finanshajarna framme och lärer sig med de krisdrabbade bankerna för att komma över fastigheter och företag utan respekt för annans egendom och verkliga marknadsvärden.

Jag och mitt företag System 3R drabbades till följd av företagets krisande banker, som lät sig dras in i en korruptionshärva utan motstycke, som jag här kort skall sammanfatta och redovisa Regeringskansliets del i det som slutade med en kapning och korruption i flera led.

Jag hade träffat en överenskommelse med de två parterna Företagskapital AB (då till 50% ägt av staten) och privatpersonen Håkan Nordquist om vardera 1/3-delsägande i det operativa dotterbolaget System 3R International AB (International), som mitt hundra procent ägda moderbolag System 3R Holding AB (Holding) ägde till 91%.

De två potentiella delägarna skulle vardera tillföra 10 Mkr i nytt kapital. Denna överenskommelse introducerades för bankerna och andra berörda parter. De potentiella delägarna fick all information och rätten att diskutera med bankerna om de engagemang som fanns för System 3R-koncernen. Ingen fullmakt hade lämnats till någon part att förhandla med bankerna om mitt ägande.

Allt slutade med att de potentiella delägarna svek den träffade överenskommelsen med påståendet att bankerna var negativt inställda till mig. Detta resulterade i att jag erbjöd de potentiella delägarna att ensamma ta över det operativa dotterbolaget International till X Mkr och att jag som ensam ägare till Holding skulle lämna licensrätt till International mot royalty för utnyttjande av Holdings patent, varumärken och andra immateriella tillgångar.

Utan föregående förhandlingar påtvingades jag ett avtal fredagen den 3 december 1993 kl 16.30 via Telefax från parterna Företagskapital AB/Stiftelsen Småföretagsfonden och Håkan Nordquist. Utan min medverkan eller kännedom tillkallade Håkan Nordquist företagets ekonomidirektör lördagen den 4 december 1993 och för honom dikterade flera protokoll från bolagsstämmor och styrelsemöten utan att några möten hade hållits. Allt var fejkat och blev de första stegen i den företagskapning och korruptionshärva som följde.

Håkan Nordquist utsåg sig själv som VD i såväl moderbolaget Holding som dotterbolaget International och valde styrelsens medlemmar. Jag hade ingen aning om vilka avtal som hade träffats med bankerna. Håkan Nordquist hävdade att han

Pressmeddelande

och Företagskapital hade förvärvat företaget av bankerna, som vare sig hade påropat någon pant eller realiserat någon pant. Däremot har Sparbanken senare bekräftat att efter den 31 december 1993 låg mina aktier i depå hos Sparbanken för min avhämtning. Jag var privat skuldfri i alla avseenden och hade inte tecknat personlig borgen för några åtaganden i bankerna.

För att göra en lång historia kort väckte jag skadeståndstalan mot de två bankerna för att bringa klarhet i deras medverkan till kapningen. Nu framkom det att bankerna inte hade sålt något företag eller några av mina pantsatta aktier. Däremot avslöjades det att de hade träffat ett hemligt avtal med Företagskapital och Håkan Nordquist om villkoren för ett övertagande av mitt livsverk System 3R. Detta blev känt för mig först den 15 november 1994.

Bankerna hade i strid mot banklagstiftningen lämnat ut konfidentiella dokument om företaget och helt överlåtit till Håkan Nordquist och Företagskapital att ensidigt sätta priset på det igång varande lönsamma globalt etablerade företaget, utan någon som helst hänsyn till företagets verkliga marknadsvärde och utvecklingspotentialen. Detta slutade med att båda bankerna tvingades till kostbara förlikningsavtal efter att ha kränkt mina intressen som ägare och grundare till System 3R-koncernen.

Håkan Nordquist som själv utsåg sig till VD visade sig var urtypen för klippare och manschettbrottslingar. Han hade bestämt sig för att lura mig, bankerna och Skatteverket. Jag har inte träffat några köpeavtal eller aktieöverlåtelseavtal med någon part genom avtalen den 3 december 1993. (Håkan Nordquist avled den 28 oktober 2023).

I flera brev till Kammarrätten i skatteärendet har Håkan Nordquist bekräftat att jag efter den 3 december 1993 fortfarande var ägaren till System 3R-koncernen, kunde byta ut styrelsen, välja andra intressenter och hade rätten till utdelning. Efter den 3 december 1993 har jag inte tecknat något nytt avtal med någon part om mitt ägande. Då kan det ej heller ha skett en giltig ägarförändring.

Stiftelsen industrifonden, som inte varit påtänkt som delägare under hösten 1993 och ej varit part i några avtal, visade i årsredovisning 1993/94 ägande av 30 000 aktier i System 3R. Då Industrifonden enligt förordning (1993:31) var förhindrad att investera i ägarkapital d.v.s. aktier, kontaktade jag styrelsens dåvarande ordf. och VD för svar på - NÄR och HUR - hade Industrifonden förvärvat aktierna i System 3R. Inga svar kunde lämnas, vilket stärkte min uppfattning om kapning och korruption.

Jag tog telefonledes kontakt med Regeringskansliets representant i Industrifondens styrelse, kanslirådet Lars Häggmark. Samma fråga ställdes - NÄR och HUR - hade industrifonden förvärvat aktierna i System 3R? Svar lämnades med en omfattande faxförsändelse med noteringen på försättsbladet - *"Här några papper som inte kan bedömas hemliga"*. Tyvärr lämnades det inget svar på mina frågor om Industrifondens ägande.

Först flera år senare visade det sig att Regeringskansliets kansliråd avsiktligt i svaret till mig undanhållit att Industrifondens "ägande" i System 3R stod i strid mot, avtal, förordning och stadgar. Kanslirådet hade i sin faxförsändelse bifogat ett avtal med blankade paragrafer och utlämnade sidor i ett förvaltningsavtal mellan Företagskapital och Industrifonden. Ett förvaltningsavtal som gällde förvaltning av Stiftelsen Småföretagsfondens tillgångar, som skulle överföras till Industrifonden senast den 31 december 1993, då Småföretagsfondens verksamhet senast skulle ha upphört.

Enligt det kompletta förvaltningsavtalet, som jag först den 30 maj 2011 spårade till Riksarkivet i Arninge, framgick det ur den blankade paragrafen att förvaltaren

Pressmeddelande

Företagskapital var förhindrad efter avtalets tecknande den 12 november 1993 att investera i aktier från företag som ej redan fanns i Småföretagsfondens aktieportfölj. En portfölj som skulle förvaltas av Företagskapital för Industrifondens räkning.

Aktier från System 3R ingick inte i portföljen och därmed var det uteslutet att de 30 000 aktierna enligt Industrifondens årsredovisning 1993/94, giltigt kunde ha förvärvats från Småföretagsfonden.

Senare har det framkommit att Håkan Nordquist och styrelsen i Holding olovligen beslutade den 28 januari 1994 att sälja 30 000 aktier till den redan avvecklade Småföretagsfonden för 1 kr trots det bokförda värdet som uppgick till ca 7.6 Mkr.

Industrifonden hävdade att de ärvt sina 30 000 aktier från Småföretagsfonden och bokförde posten till 4 998 000 kr. Värdet hade anpassats till förvaltningsavtalets §2 där det gällde en övre gräns om 5 Mkr för förvaltaren Företagskapital vid kompletterande investerar i den befintliga aktieportföljen utan att tillfråga ägaren Industrifonden.

Den redan avvecklade Småföretagsfonden utnyttjades av Industrifonden som täckmantel och målvakt för att kringgå investeringsförbudet i ägarkapital d.v.s. aktier enligt förordningen (1993:31). Att sedan för mig hävda att de hade ärvt aktierna från den redan avvecklade Småföretagsfonden som vare sig kunnat uppvisa köpeavtal eller aktieöverlåtelseavtal undertecknade av mig som ägare, visade inget annat än korruption och grovt bedrägeri.

Stiftelsen Industrifonden är ensam bildad av Staten och står under förvaltningskontroll från Regeringskansliet med klara regler enligt stiftelsens stadgar och stiftelselagen vid brott, fusk och avvikelser från stiftelsen ändamål.

I detta fall är det helt enkelt en fråga om korruption inom Regeringskansliet, som drabbat mig som ägare till System 3R-koncernen. Av en tillfällighet fann jag först början 2003 via Internet ett protokoll fört vid konstitutionsutskottet den 30 mars 2000 under ett förhör med kanslirådet Lars Häggmark i rollen som ledamot i Industrifondens styrelse. Enligt detta protokoll framförde Lars Häggmark med all tydlighet att han var den ende inom Industrifondens styrelse och Regeringskansliet som kände till de lagar, avtal, förordningar och stadgar som gällde för Industrifondens verksamhet och Regeringskansliets interna regelverk.

Kanslirådet hade dessutom samverkat med Industrifonden i upprättandet av förvaltningsavtalet mellan Företagskapital och Industrifonden, varför den blankade paragrafen inte var en aktion av okunnighet utan för att dölja Industrifondens ogiltiga och förbjudna ägande i System 3R. Allt i korruptionens anda.

Då jag från början misstänkte att Industrifonden ej varit giltig ägare till de 30 000 aktierna från System 3R beslutade jag att fakturera Industrifonden för aktiepostens bokförda värde ca 7.6 Mkr enligt Holdings årsredovisning 1993. Fakturan löper från den 6 maj 2006 med dröjsmålsränta enligt lag.

Hade kanslirådet uppträtt sakligt och opartiskt den 2 juni 1997 och överlämnat det kompletta förvaltningsavtalet hade Regeringskansliet inte blivit indragen i denna korruptionshärva, som följt i spåren av kanslirådets brott och fusk mot lagar, avtal, förordningar, stadgar och de interna regelverken. En korruption som gagnat den fristående stiftelsen Industrifonden, på min bekostnad.

Jag har under flera år krävt att Regeringskansliet skall ta sitt ansvar och konsekvenserna för korruptionsärendet genom att fatta ett beslut som inte kostar Regeringskansliet en (1) kr men däremot kan återskapa mitt raserade förtroende för Regeringskansliet.

Pressmeddelande

Kanslirådet bifogade i sin faxförsändelse den 2 juni 1997 ett protokoll fört vid regeringssammanträde den 9 februari 1995 i ärendet Industrifondens övertagande av Småföretagsfondens tillgångar. Enligt detta protokoll har Industrifonden förbundit sig att svara för kostnader som kan uppstå enligt följande, sida 010, citat:

"Industri- och nyföretagarfonden förbinder sig därvid även att svara för de kostnader som kan uppstå till följd av Småföretagarfondens eventuellt kvarvarande skulder eller andra förpliktelser."

Då det är en fråga om korruption och brott mot de interna regelverken, lagar, avtal och förordningar etc. har jag framställt krav på Regeringskansliets avdelning för "Bolag med statligt ägande" om ett beslut att Industrifonden fullföljer vad den förbundit sig till och som dåvarande regering bekräftat.

Regeringen och Regeringskansliet har ansvaret för att jag kompenseras för uppkommen skada och psykiskt lidande. Jag har accepterat att begränsa mitt ersättningskrav till den nivå som faller inom ramen för den löpande fakturan inklusive dröjsmålsränta. Det gäller således ett krav på ersättning för korruption, brott och fusk från en intern tjänsteman inom Regeringskansliet. Det har inget att göra med tidigare förde diskussioner och rättsliga processer om ersättning grundat på marknadsvärden. Nu gäller det ersättning för skada och psykiskt lidande under 30 år.

Regeringskansliet förefaller inte se allvarligt på detta interna korruptionsärende, vilket gör mig besviken och förvånad, då det inom Statskontoret gjorts/görs flera utredningar, som ser allvarligt på korruption inom myndigheter och förvaltningar. Om inte Regeringskansliet ser seriöst och allvarligt på detta interna korruptionsärende då kan även andra myndigheter och förvaltningar blunda för korruption och fusk.

Regeringskansliet följer inte ens de interna regelverken och Förvaltningslagen (2017:900), som kräver sakliga och opartiska svar utan fördröjning. Beslut skall följas med, citat:

"..motivering ska innehålla uppgifter om vilka föreskrifter som har tillämpats och vilka omständigheter som har varit avgörande för myndighetens ställningstagande."

I detta ärende har såväl Industrifonden som dåvarande regering accepterat att Industrifonden förbundit sig att svara för kostnaden – "till följd av Småföretagarfondens eventuellt kvarvarande skulder eller andra förpliktelser".

Skulder och förpliktelser som uppkommit genom kanslirådets, brott, fusk och försummelser i rollen som ledamot i Industrifondens styrelse är vad jag kräver ersättning för.

Jag har upprepat begärt möte med rättssakkunnig inom Regeringskansliet för att fredligt avsluta korruptionsärendet, dock utan framgång då ingen vill ta ansvaret.

Stockholm den 27 april 2024

Börje Ramsbro
Grundare och f.d. ägare till System 3R-koncernen.

Till denna sammanfattning hänvisas till samma rubrik - [Korruptionshärva inom Regeringskansliet](#) – i annan tappning på Bankrättsföreningens hemsida med länkar till öberopat faktamaterial.